

HOSPIC
svatého
LAZARA

20 19

VÝROČNÍ ZPRÁVA
HOSPICE SVATÉHO
LAZARA

20 19

VÝROČNÍ ZPRÁVA
HOSPICE SVATÉHO
LAZARA

OBSAH

SLOVO PŘEDSEDY SPRÁVNÍ RADY	5
SLOVO ŘEDITELKY	7
POSLÁNÍ	8
BÁSEŇ	9
ČINNOST HOSPICE	11
Zdravotnická péče	11
Psychospirituální péče	11
Dobrovolníci	15
Půjčovna pomůcek	15
PODPŮRNÁ A PALIATIVNÍ AMBULANCE	17
OČIMA PACIENTŮ A JEJICH BLÍZKÝCH	18
OČIMA ZAMĚSTNANCŮ	20
BENEFIČNÍ AUKCE	23
PODPORA HOSPICE	24
Klub přátel	24
Proč hospici pomáhat?	24
Charitativní ponožky	25
PŘEHLED VÝNOSŮ	26
Poděkování dárcům	28
PŘEHLED HOSPODAŘENÍ V ROCE 2019	30
Zpráva revizní komise	32
Výrok auditora	33
LIDÉ V HOSPICI	34
Správní rada	34
Pracovníci	35
KONTAKTNÍ ÚDAJE	37
LOGA DÁRCŮ	38

SLOVO PŘEDSEDY SPRÁVNÍ RADY

**„Uzdravujte nemocné a vyřídte jim:
Přiblížilo se k vám království Boží.“**

Lukáš 10,9

Hospic svatého Lazara vznikl v roce 1997 a následně získal od města Plzně do výpůjčky nově rekonstruovaný dům ve Sladkovského ulici č. 66a a mohl být v dubnu 1998 slavnostně otevřen, jako třetí hospic v České republice.

Hospic plní svoji roli prostřednictvím komplexní péče o nemocného člověka a jeho blízké díky spolupráci všech zúčastněných – ředitelky a primářky, lékařského a ošetrovatelského týmu, odborného personálu, ale také za pomoci duchovních, členů spolku Hospic svatého Lazara a dobrovolníků.

Správní rada zvolená na valné hromadě dne 29. 4. 2015, pracovala až do června 2019. Na valné hromadě dne 4. 6. 2019 byla zvolena správní rada ve staronovém složení: Mgr. P. Janouškovec, Mgr. I. Jehličková, Mgr. M. Královec, Ing. J. Lodr a Ing. P. Náhlík. Správní rada poté zvolila předsedu Ing. Petr Náhlíka a místopředsedu Ing. Jiřího Lodra.

Správní rada spolupracovala na řízení hospice s ředitelem Mgr. Janem Součkem a primářkou MUDr. Michaelou Havlovou. Na konci června 2019 navrhl J. Souček ukončení svého působení na pozici ředitele dohodou k 30. 9. 2019 s tím, že bude spolupracovat na výběru svého nástupce a předání agendy k tomuto datu. Na základě výběrového řízení vybrala správní rada Ing. Jiřinu Helíškovou, která se ujala funkce ředitelky Hospice svatého Lazara od 1. 10. 2019.

Od podzimu 2018 do jara 2019 prošel Hospic svatého Lazara zatěžkávací zkouškou, kterou byla rekonstrukce obou výtahů a renovace vybavení pokojů, koupelen i společných prostor. Paliativní péče byla poskytována přechodně v nemocnici v Rokycanech a následně opět v Plzni.

V roce 2019 získal hospic prostředky na svou činnost především z plateb od zdravotních pojišťoven (50 % z celkového objemu výnosů). Poskytovat paliativní péči souběžně s rekonstrukcí by nebylo možné bez získání provozních dotací od města Plzně (8 %), Plzeňského kraje (8 %), od Ministerstva zdravotnictví (0,5 %) a od městských obvodů v Plzni (1 %). Je třeba poděkovat všem zastupitelům – Plzeňského kraje, města Plzně, městských obvodů i dalších měst a obcí za to, že vytvořili v roce 2019 dobré podmínky jak pro financování paliativní péče, tak pro dokončení rekonstrukce.

V roce 2019 tvořily příspěvky na péči 12 % výnosů, platby za péči 8 % výnosů, ostatní výnosy z vlastní činnosti hospice 3 % výnosů, členské příspěvky, úroky apod. tvořily necelé 1 % výnosů. Hospic svatého Lazara si váží každého daru – ať již od právnických osob (3 %), či od mnoha jednotlivců (3 %), od dalších obcí a měst (3 %) nebo příspěvků od nadací a fondů (2 %).

Po roce od zvolení správní rady je možné konstatovat, že díky dobré spolupráci s novou paní ředitelkou je hospic z hlediska zdravotní péče zabezpečen a celému týmu se daří udržovat harmonii léčby bolesti s duchovním doprovázením. Společným úsilím se podařilo zajistit vícezdrojové financování provozu lůžkové části i nově zřízené podpůrné a paliativní ambulance.

Základem týmu hospice jsou lékaři, a proto děkuji zejména primářce MUDr. Michaele Havlové a MUDr. Martinu Pachnerovi, kteří ve spolupráci s celým týmem zajišťují kvalitní péči o pacienty a provoz ambulance. Děkuji všem zaměstnancům, dobrovolníkům, donátorům a členům správní rady i ostatním členům zapsaného spolku Hospic svatého Lazara za spolupráci v roce 2019.

Věřím, že s Boží pomocí i s Jeho požehnáním bude i nadále činnost hospice pokračovat ku prospěchu našich trpících bližních.

Ing. Petr Náhlík

předseda správní rady Hospice svatého Lazara

SLOVO ŘEDITELKY

Za uplynulý rok by mělo úvodní slovo z větší části patřit mému předchůdci Janu Součkovi, který až do mého nástupu v říjnu roku 2019 hospic vedl. Měl by mu patřit také velký dík za všechnu jeho práci, kterou po více než čtyři roky ve funkci ředitele vykonával. Přeji mu mnoho zdaru a radosti v jeho novém působišti, aby ho jeho nová práce naplňovala alespoň tak, jak tomu bylo v Hospici svatého Lazara.

Převzala jsem hospic v dobrém stavu, a to jak po finanční stránce, tak po stránce personální. Stabilní tým tvoří výborní zaměstnanci. Někteří jsou zde od samého začátku a jsou tedy nositeli tradičního přístupu, tolik cenného v dnešní společnosti, kde lidská důstojnost a laskavost nejsou zrovna uznávanými hodnotami. Naproti tomu se zde setkávám i s novými a inovativními postupy, jaké nabízí současná medicína. Jsem překvapena, co všechno se dá již v tišení bolesti a nežádoucích příznaků nemoci pro pacienta udělat.

Přesto přetrvává v dnešním světě strach z umírání spojeného s utrpením a smrt je nadále tabu. Je vytěsňována někam na okraj, jako by se nás ani neměla týkat. I hospic potom zůstává pro mnohé neznámým a obávaným místem. Cítím proto potřebu osvěty v této oblasti.

Odcházení z tohoto světa může být jedním z nejhlubších prožitků vůbec, pokud proběhne důstojně, v láskyplném prostředí, smířeně a pokud možno bez fyzického a psychického strádání. A to je cílem hospicové péče.

Tento typ péče v odpovídající kvalitě by nebyl možný bez finanční podpory, za kterou všem dárcům upřímně děkujeme! Je to i štědrá pomoc Plzeňského kraje a Města Plzně, vstřícné postoje starostů měst a obcí v Plzeňském kraji, kteří chápou zásadní význam Hospice svatého Lazara jako jediného lůžkového zařízení v kraji.

Ing. Jiřina Helíšková

ředitelka Hospice svatého Lazara

P

POSLÁNÍ

Reakce pacientů a jejich blízkých na naši péči jsou pro nás nesmírně cenné.

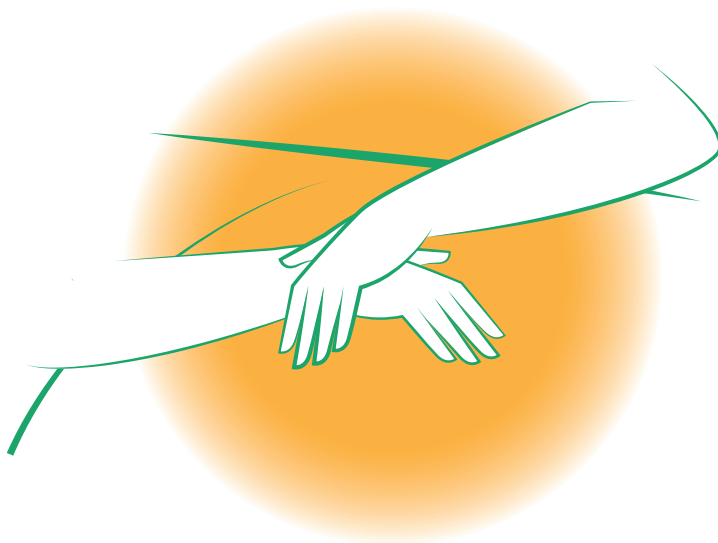
Vidíme potom celou situaci jejich očima.

Na jednom konkrétním příběhu, který popsala Veronika, si to můžeme přiblížit.

„Měla o hospici zkreslené představy jako většina lidí, měla pocit, že v nějakém hrozném prostředí bude čekat na smrt. Po všem, co prožila v nemocnicích a LDN, čekala, že teď bude ještě hůře,“ píše vnučka jedné naší pacientky. „Jaké milé překvapení na ni čekalo. Hned po příjezdu dostala svůj vlastní pokoj. Konečně měla někde soukromí. Návštěvy byly možné pořád. Byli jsme tam za ní často a v posledních týdnech se tak viděli více než kdy jindy.“

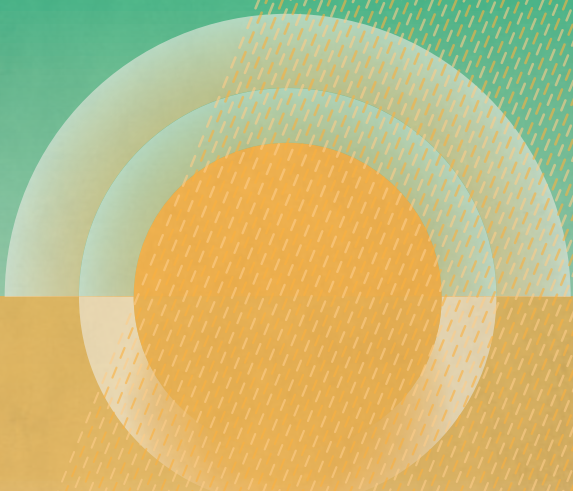
Počáteční obavy, že rodina do hospice umírajícího „odloží“, se typicky změní v pravý opak. Věnují svému blízkému díky zázemí a všestranné profesionální péči personálu hospice o poznání více kvalitního společného času, což je v posledních měsících či týdnech života to vůbec nejceněnější. Veronika pokračuje: „Děkuji, že si mohla vykouřit cigárko, jako by byla doma. Že jste ji klidně vozili na terasu, aby si vychutnala poslední slunečné dny. Děkuji, že jste ji denně brali do vany, kde ji voda nadnášela a neskutečně tak ulevovala jejímu bolavému tělu. Děkuji za vaši snahu splnit jakékoliv přání pacientů. Díky za hudbu na chodbách a na terase, za pozitivní atmosféru všude v celém hospici. A hlavně děkuji za každou jednotlivou péči všech úžasných ošetřovatelů a sester. Díky tomu všemu babička hned pookřála a poslední týdny života si užila tak, jak to jen v jejím stavu šlo.“ Jsme šťastní, že se nám naše poslání takto prakticky daří naplňovat.

Veronika Zichová
vnučka pacientky

BÁSEŇ

OBRAZ, NA KTERÝ SE CHCI DÍVAT V POSLEDNÍCH DNECH SVÉHO ŽIVOTA

Na čele pot a v srdci obraz.
Posaď se, budu ti vyprávět
a když zavřeš oči,
možná uslyšíš i píseň zpívat.

Vidíš ten oheň?
Hoří a hřeje a je to oheň míru.
Přišel k němu šaman a zapálil dýmku.
Přeběhla srna a ze křoví se majestátně kouká lev.
Ne, strach necítím.

A moře je tu taky,
déšť, který miluje se s hladinou.
Obzor je zalitý sluncem,
to když končí den.
Horizont nabízí sen
o místě, kde nebe potkalo se se zemí.

A pak je tu strom,
ten co nám rostl na zahradě
a říká, že se můžu ptát.
Netřeba ústa otevřít,
slyším, že odpovídá – je to tvůj čas, zůstaň klidný.

Děkuji, žes tu byl a slyšel moji píseň
a snad i u ohně jsi se mnou poseděl.
Za chvíli odejdu, prosím uchovej ten obraz
a nepřestávej zpívat.

Soňa Černá

hospicová psychoterapeutka

ČINNOST HOSPICE

Během roku 2019 jsme poskytli péči stejnému počtu pacientů jako předcházející rok. Další služby v oblasti poradenství a péče o rodiny pacientů využilo přes 900 lidí. Značně narostl počet mladých pacientů, což s sebou přineslo i nové výzvy pro zaměstnance v přímé péči; podobně jako velké množství pacientů, kteří byli hospitalizováni méně než týden.

Počet pacientů	337
Průměrná délka pobytu	25 dní
Medián délky pobytu	12 dní
Počet ošetrovacích dní	7 883

ZDRAVOTNICKÁ PÉČE

Odborná lékařská péče v hospici probíhá, jakkoli je zaměřena na léčbu paliativní, tj. úlevnou. V popředí stojí zmírňování bolesti prostředky moderní paliativní medicíny, které zajistí nemocnému maximální pohodlí. Přijetím pacienta do hospice pokračuje zdravotní a ošetrovatelská péče o pacienta v plném rozsahu. Denní režim je přizpůsoben potřebám pacienta. Fyzioterapie či ergoterapie je pak zaměřena na aktivitu a posílení soběstačnosti nemocného.

PSYCHOSPIRITUÁLNÍ PÉČE

V duchu celostního přístupu k člověku, který je ústředním pro hospicovou myšlenku, považujeme za stejně zásadní věnování pozornosti také naplňování psychospirituálních potřeb. Děláme to mnoha formálními i neformálními způsoby, a to jak na straně pacientů, tak jejich rodin. Usilujeme o to, aby je naše podpora provázela od doby před přijetím do hospice až po samotný závěr pobytu a v mnoha případech i za něj. Péči psychoterapeuta mohou využít pacienti, stejně jako jejich nejbližší.

Celkem nenápadný hospic

Plzeňský Hospic svatého Lazara vypadá zvenku celkem nenápadně, skoro jako by byl schovaný a ztrácel se mezi jinými domy ve Sladkovského ulici na Slovanech, kde od roku 1998 stojí. Zevnitř však vypadá naštěstí jinak.

Už dlouhou řadu roků do něj přicházím jako kněz (nyní také jako nemocniční kaplan) za pacienty, ale setkávám se prakticky se všemi, kdo v něm slouží. To, že jeho vnitřek vypadá jinak, není jen proto, že je hezky a moderně zařízený, ale hlavně proto, že jeho zaměstnanci jsou lidé, kteří sem nechodí jen do

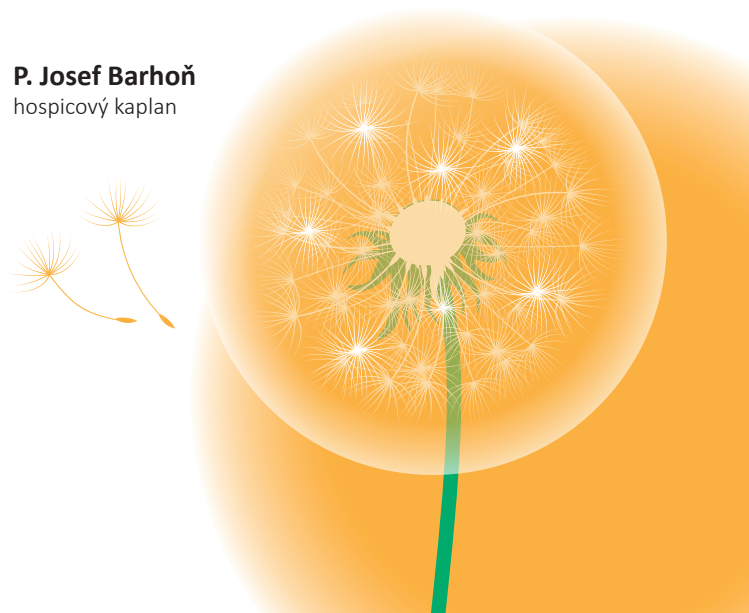
práce. Chodí sem, aby pro své nemocné udělali všechno, co mohou.

Pak není těžké ani pro mě přijít také a spolu s nimi, každý podle své profese, prožívat s pacienty chvíle jejich radosti i bolesti, pomoci jim, vyslechnout je, zkrátka být s nimi. Asi tak, jak to napsal sv. Pavel: Radujte se s radujícími, plačte s plačícími (Řím 12,15).

Zakouším přitom to, co je všeobecně známé, ale vždycky je dobře to znovu připomenout. Totiž to, že nemocný člověk, zvláště ten, který toho hodně prožil a vytrpěl, vám dá více než vy jemu. Tím, co vám řekne, jak vám poděkuje, anebo co vyčtete z jeho očí, když už jedno ani druhé nemůže. To řekl pro změnu sám Ježíš: Dávejte a bude vám dáno; dobrou míru, natlačenou, natřesenou a vrchovatou vám dají do klína (Lk 6,38).

To všechno, ale leckdy ještě mnoho jiného, nabízí v Plzni na Slovanech ve Sladkovského ulici ten jeden dům ztrácející se mezi jinými, celkem nenápadný hospic...

P. Josef Barhoň
hospicový kaplan

SMÍŘENÍ V PŘEDSTAVÁCH A PRAXI

Z pohledu terapeutické práce s pacienty v hospici se v kontextu dobrého umírání může mnoha lidem zdát, že nejdůležitějším cílem je smíření. Praxe je však taková, že smíření je cílem, který se ne vždy podaří naplnit. Mnoho lidí není na smrt připraveno. Umírající člověk prochází různými stádii a pokud ve svém životě vědomě nepracoval na svém umírání, tj. na svém strachu, na svých vztazích, na svém světonázoru, tak právě s tímto vším se potká v posledních chvílích života.

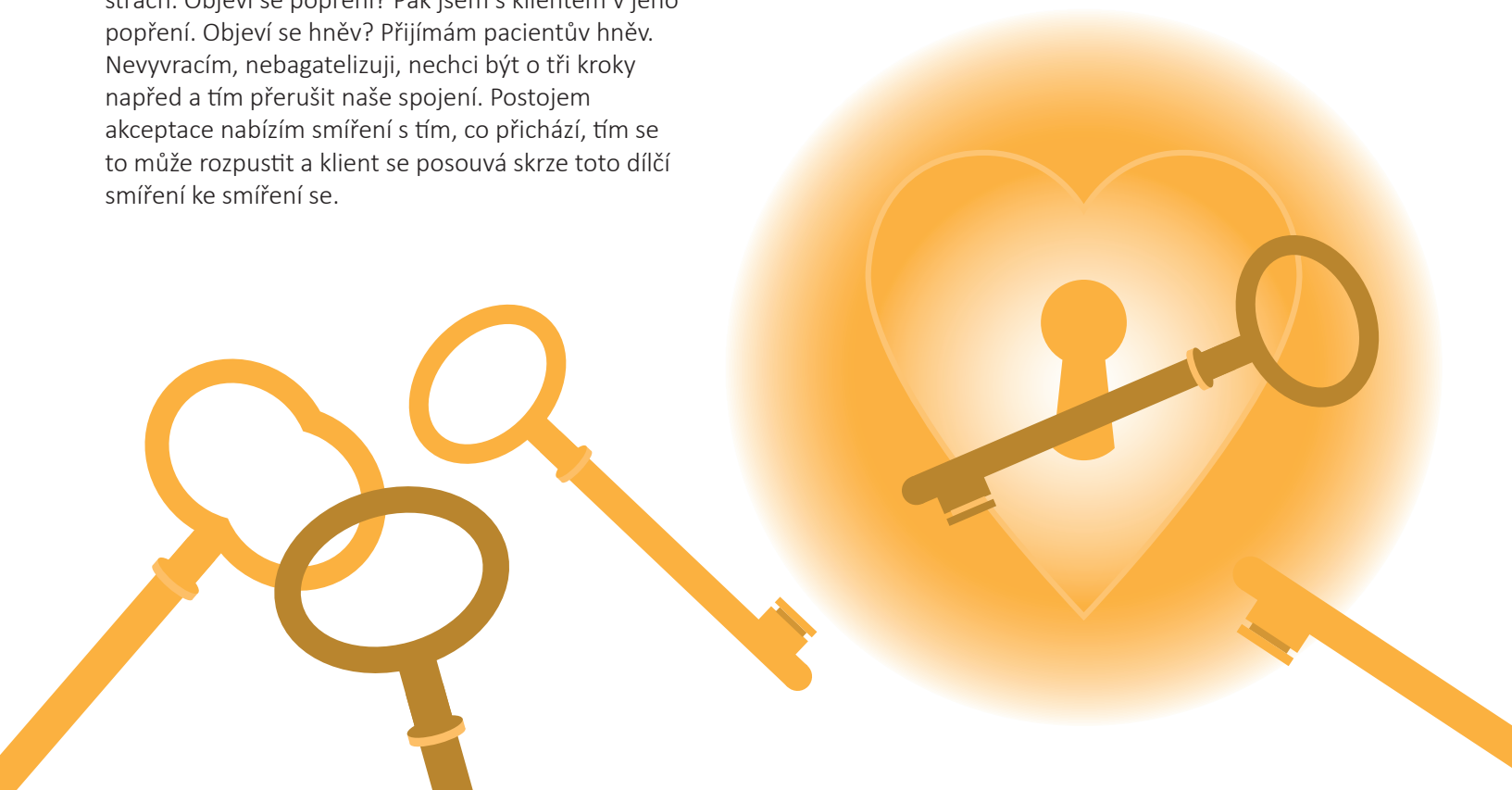
Pokud je cílem smíření, pak vnímám jako úkol terapeuta toto smíření praktikovat vůči tomu, co se objeví u lůžka tady a teď. Objeví se strach? Pak akceptuji strach. Objeví se popření? Pak jsem s klientem v jeho popření. Objeví se hněv? Přijímám pacientův hněv. Nevyvracím, nebagatelizuji, nechci být o tři kroky napřed a tím přerušit naše spojení. Postojem akceptace nabízím smíření s tím, co přichází, tím se to může rozpustit a klient se posouvá skrze toto dílčí smíření ke smíření se.

ZÁMEK NA SRDCI

Přicházím k lůžku 70letého pacienta, se kterým jsme si doposud povídali o rybaření. Pánův stav se horší a říká: cítím, že tady mám zámek (ukazuje na srdce). Nabízím mu, ať si zavře oči a představí si na tom místě dveře. Na dveřích zámek. Říkám, ať se pokusí najít klíč a dveře otevřít, že se podíváme, jak to tam vypadá, co tam je, kdo tam na něj čeká. Pán otevírá dveře a vidí, že tam na něj čeká dcera, která již zemřela. Usmívá se a vypadá klidně. Za dva dny umírá.

Soňa Černá

hospicová psychoterapeutka

DOBROVOLNÍCI

Dobrovolnická činnost v Hospici svatého Lazara je velmi důležitým doplněním hospicových služeb. Dobrovolníci jsou součástí našeho týmu od počátku fungování hospice. V roce 2019 náš tým doplňovali dlouholetí věrní a zkušení dobrovolníci a zároveň přicházeli noví zájemci o dobrovolnictví, kteří měli různé motivace k tomu, poznat hospicovou péči a doprovázet naše pacienty.

Naši dobrovolníci povětšinou nabízí společnost pacientům. Čtou knihy, povídají si s pacienty, doprovází je na krátké procházky, na mši. Několik let jsou oporou v těchto oblastech Katka, paní Jitka, Anička. Mezi naše podporovatele patří také kadeřník Ondra, který svým umem zkrášluje hlavy pacientů, maminka Renata, která peče pacientům dorty k narozeninám, cukrářka Oksana, která nám již mnohokrát připravila bohaté občerstvení na různé akce a vedla několik kurzů pečení. Velkou oporu máme také v paní Ivaně, která zastane, co je zrovna potřeba.

Protože dobrovolnictví není povinností, někteří dobrovolníci jen činnost v hospici okusí, poznají prostředí a pokračují dále svou cestou (mohou zjistit, že jejich očekávání nebyla naplněna, mohou zažívat novou životní roli, mohou zjistit, že hospicové téma je pro ně příliš náročné apod.) a někteří se v doprovázení našich pacientů a pomoci našemu zařízení „najdou“ a posilní náš tým do daleké budoucnosti. Ať jsou u nás dobrovolníci jakkoli dlouho, vždy si jejich pomoci a nasazení velmi vážíme a hluboce jej oceňujeme. Děkujeme za váš čas a energii!

Ivana Kašová

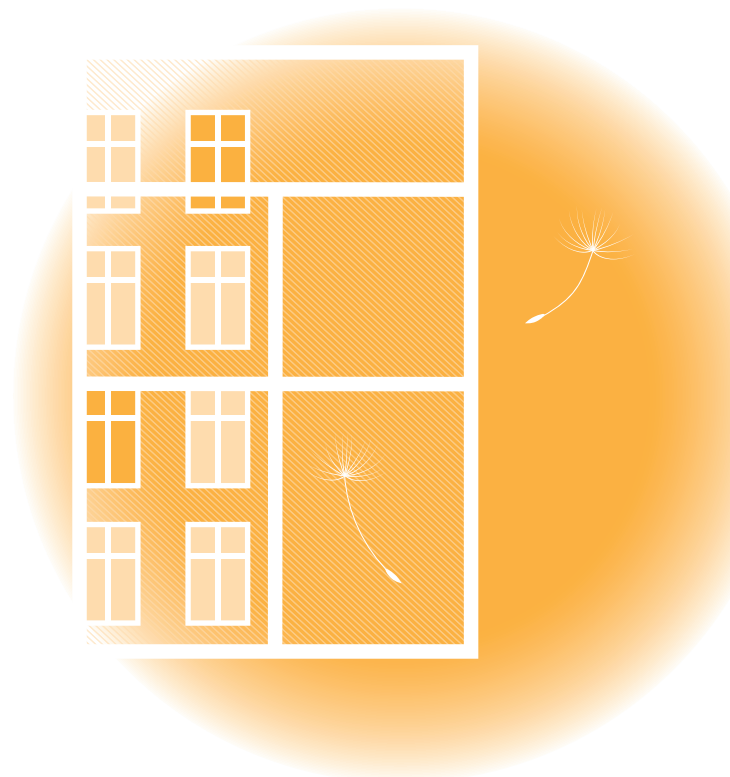
koordinátorka dobrovolníků

PŮJČOVNA POMŮCEK

Pro zajištění maximálního možného komfortu a kvality života jsou pro nemocného i jeho pečující důležité kompenzační pomůcky. Pomáhají při předcházení různých komplikací u nemocných, zároveň prodlužují na nejdelší možnou míru kvalitu života. K tomu slouží půjčovna pomůcek, hospic nabízí k zapůjčení různé typy chodítek, toaletní vozík, ošetrovatelské lůžko elektrické. Půjčovna v roce 2019 pomohla 53 pečujícím zapůjčením 62 pomůcek.

Lenka Václavovičová

koordinátorka půjčovny pomůcek

P

PODPŮRNÁ A PALIATIVNÍ AMBULANCE

***Podpůrná paliativní ambulance funguje
při hospici od září 2019, a to díky nasazení
MUDr. Martina Pachnera a velkorysé
podpoře Nadačního fondu Avast.
Nevyléčitelně nemocným pacientům
nabízíme komplexní péči v oblasti
zaměřené se na zmírnění příznaků
plynoucích ze závažného onemocnění.***

Poskytujeme pomoc při formulaci přání a hodnot pacienta, souvisejících s dalším léčebným plánováním. Společně se snažíme najít cíl léčby a vytvořit plán péče. Je zde možnost odborného poradenství

v oblasti sociální, psychoterapeutické i duchovní. Poskytujeme zprostředkování kontaktu na další služby (např. mobilní hospic).

Pokud to stav a situace pacienta vyžaduje, samozřejmě nabízíme možnost podání žádosti k nám, do lůžkového hospice.

Jestliže je pro pacienta neproveditelné přijít osobně do naší ambulance, dojíždíme na konzultaci přímo domů k lůžku nemocného. V terénu dokážeme pomoci od bolesti a jiných obtíží, upravit medikaci, nastavit plán péče, aby byl spokojen především pacient a rodina.

Náš lékař Martin Pachner též vyřizuje telefonické konzultace, ať už s rodinou pacienta, či s dalšími lékaři specialisty. Telefonické konzultace s psychoterapeutkou jsou také možné, využívány bývají jak pacientem samotným, tak rodinou.

Betty Strouhalová Behenská
zdravotní sestra

Holky, mě poprvé v životě políbil můj ošetřující lékař!

***Na příchod na svět se připravujeme.
Na cestu opuštění tohoto světa ne.
Bojíme se, nemluvíme o tom. Ano, je těžké
představit si, že už zítra tady nemusím být.
Co bych si přála udělat s vědomím, že se
zítra neprobudím? Kterému milovanému
člověku bych chtěla odpustit? Koho bych si
přála pohladyt a říci mu, že ho mám ráda,
že mu děkuji?***

Když jsem se na podzim dozvěděla, že naše rodinná přítelkyně Mária umírá, byl to šok. V létě chodila po horách, byla plná životního elánu. Ne, to nemohla být pravda. Byla. Márince zbýval krátký čas. Diagnóza: rakovina slinivky.

Dodávala jsem si odvahy zavolat Márince, zavolat jejím dcerám. Hledala jsem to správné vyjádření. Uvědomovala jsem si, že každé slovo by se mohlo dotknout citlivého místa, že by mohlo být prázdné. Jakým překvapením pro mě bylo, že všechny telefonáty byly krásné. Plné bytí a hřejivého pocitu, že můžeme mluvit na rovinu. I když srdce krvácelo a bolelo, tak právě ta účast člověka zvenčí bylo to, co si děvčata přála. Potřebovala sdílet svou bolest. Na straně jedné byla Mária, které zbýval krátký čas. Na straně druhé dvě milující dcery, které o ni pečovaly. Ženy praktické, snažící se vstřebat šok a realitu života. „Jsme bolavé, zároveň bychom rády zůstaly nohama na zemi,“ shodly se sestry. „Co by bylo důležité udělat, abychom se nyní mohly naplno věnovat mamince a až přijde její čas, nemusely bychom být pod tlakem povinností? Převést auto, zajistit dispoziční práva k bankovnímu účtu, co dál? Nechceme to řešit, je nám to proti srsti, nemáme na to čas ani myšlenky,“ řekla dcera Lucie. Být v přítomnosti umírajícího jako člověk blízký rodině, který ale není přímým příbuzným, mi umožnilo vidět situaci s určitým odstupem a pomoci dcerám tak, aby se mohly věnovat své matce. Jednoho rána jsem převzala klíče od Márinčina auta a jela jsem na stanici technické kontroly. Slzy mi tekly po tvářích. „Proč to auto prodáváte?“ zeptal se technik. „Já to auto neprodávám, já ho převádím z umírající matky na dceru,“ odpověděla jsem zastřeným hlasem.

V jedné věci bylo od počátku jasno. Márinka si nepřála umřít v nemocnici. Ani dcery to nechtěly. Lékaři v nemocnici léčí. Ale tady již nastal čas pro péči paliativní. Začaly jsme společně navštěvovat podpůrnou a paliativní ambulanci, kterou v září 2019 otevřel Hospic svatého Lazara v Plzni. Ordinance vypadala jako pokoj u někoho doma. MUDr. Pachner se věnoval nejen Márince, ale i nám. Povídal si s námi o strachu, obavách z neznáma. Při jedné z návštěv pan doktor vtisknul Márince do ruky své telefonní číslo. Objal ji a políbil na tvář. „Holky, mě poprvé v životě políbil můj ošetřující lékař,“ řekla Mária a usmívala se. Možná, že právě díky těmto návštěvám pak snadněji zvládla ten nesmírně těžký krok, naposledy zavřít dveře svého bytu. Zнала už totiž prostředí hospice. Vlídne a láskyplné přijetí ošetřujícího personálu bylo dojemné a péče o Márinku skvělá. Dveře do hospice byly pro rodinu i přátele kdykoliv otevřené, dcery mohly s maminkou spát v jednom pokoji. Jeden večer jsme si tam udělaly i malé posezení, jako když se rodina sejde o narozeninách. Něco malého k zakousnutí, symbolická sklenička fernetu, který Mária měla ráda, vyprávěly jsme si, mačkaly se jedna k druhé na posteli jako puzzle.

Když nadešly poslední minuty Márinčina života, držela Lucie maminku za ruku, hladila ji po vlasech. Já jsem stála za Lucií a pevně ji objímala. Pár minut ticha. S jedním nádechem se Márinčiny oči otevřely, směřovaly k nebi a pak se zase zavřely. Poslední vědomý nádech. Konec. Propukly jsme v pláč, srdce nás neskutečně bolelo. Ale možnost být s ní do poslední chvíle byla pro nás darem. Mária byla krásná. Její tvář už nebyla v napětí.

Tyto řádky jsou jen malým nahlédnutím do něčeho, co se kolem nás všech odehrává každý den. Umíráme.

Rozdíl je v tom, kde a za jakých okolností se to děje. V nemocnici, hospici, doma? Kde by sis to vybral ty? Když slyšíme slovo nemocnice, nebudí to v nás takové emoce jako slovo hospic. A přitom člověk umírá nejčastěji právě v nemocnici. Nebojme se mluvit o smrti. Mária nám pomohla, povídala si s námi.

K poslednímu rozloučení dojde, až bude teplo. Přála si to a řekla nám to.

Petra Krákorová
přítelkyně pacientky

O čiré radosti si můžeme nechat zdát, ale smysl, ten to dává

Hospic. Když zapátráte, zjistíte, že ten název vychází ze slova útulek. Takové útulky sloužily poutníkům už ve starém Římě a ve středověku. Taky jsem se dočetl, že v takových přístřešcích či útulcích si mohli poutníci odpočinout, porodit, uzdravit se nebo v klidu umřít.

Novodobé kamenné hospice se soustřeďují především na tu poslední skupinu poutníků – na zlepšení kvality života v jeho závěrečné fázi; zajišťují, či lépe

řečeno umožňují důstojné umírání. Daří se jim to kvalitní paliativní péčí, tedy snižováním nebo dokonce odstraňováním bolesti. Hospice, respektive jeho zaměstnanci, se také snaží zmírnit psychické problémy, stavy pacientů v nelehké situaci a umožňují nepřetržitý kontakt s blízkými. Ten „náš“, tedy Hospic svatého Lazara v Plzni, tohle nabízí už od roku 1998, což je úctyhodných 22 let.

Já jsem v tom „našem“ hospici nováčkem, pracuji tady pár měsíců jako sanitář. Ne, nemyslím, že je to práce, ke které jsem byl předurčen, ani to není moje vysněná profese. Přiznávám, spíš jsem se k ní dostal shodou okolností a za laskavého přispění několika lidí z hospice.

Tak co je to vlastně za práci? Hledáte zábavu, povyražení, adrenalin, dobré konce, skvělé zážitky, bujaré veselí či rozptýlení? Jo, někdy se tady zpívá a hraje na kytaru. Když je hezky, tak ti, co mohou, sedí na terase a vyhřívají se na sluníčku. Pije se káféčko, kouří cigárka a lidé na chvíli zapomenou na tíži světa. Slunečními paprsky ale toto místo stále prosvětlené není, to zase ne.

Většinu času si tady uvědomujete konečnost, (minimálně částečně) vnímáte tíži situace, ve které se pacienti nacházejí. Snažíte se potlačovat jejich fyzickou a psychickou bolest. Tu první umějí doktoři a sestřičky celkem dovedně odsunout aspoň na chvíli do pozadí. Psychické strasti a útrapy pak záleží pochopitelně také na založení každého jednotlivce. Jsou lidé, kteří si dobrou náladu nenechají vzít za žádné situace. Takových šťastlivců ale příliš není. Zvlášť u nás v hospici, kde jsou lidé v tíživé situaci a kdy jim fyzické a psychické síly ubývají někdy doslova po hodinách.

Jsou tady lidé smutní, naštvaní, lítostiví, znavení. Ale také stateční, trpěliví, moudří, často se tyto vlastnosti navzájem prolínají. Prostě jsou to normální lidé, nehledejte antické hrdiny. Ne, opravdu nechtou v houfech existenciální romány, nelistují biblí ani nehltají filozofické traktáty. Jsou prostě znavení. Když už, tak sledují televizi. Jeden pořad za druhým bez pečlivého výběru, prolistují bulvární časopisy nebo mají puštěné rádio. Mezitím spíš pospávají.

Pro všechny je důležitá přítomnost blízkých. Za některými chodí úplné delegace přátel, kamarádů a členů rodiny, za někým zajde občas dcera, manžel či vnuk, jsou ale i pacienti, které už nenavštěvuje nikdo. Tyto chybějící kontakty pak nejvíc nahrazujeme vlastně my sanitáři, tedy ti, kteří jsou v přímém kontaktu s lidmi nejčastěji.

Víte, většina lidí v produktivním věku v práci zapisuje, plánuje, vyrábí, řeční, buduje, organizuje, řídí (auto, lidi nebo obojí), kontroluje, převáží, tvoří, řeší problémy celého světa. To my sanitáři (ošetřovatelé) ne. Děláme spoustu rutinních až banálních věcí, které nejsou příliš složité. Dáváme napít, přebalujeme, přikrýváme, umýváme, polohujeme, posazujeme, krmíme. Také lidi vyslechneme, pohladíme, prohodíme pár slov, jsme s nimi v jejich posledních chvílích – hezky se tomu říká, že je doprovázíme. Myslím, že tyhle obyčejné věci ti lidé opravdu potřebují.

Takže ne, úplně se nebavíme, není to nirvána, o čiré radosti si můžeme nechat zdát, ale SMYSL, ten to dává. A tak jsem vlastně rád, že jsem součástí tohoto smysluplného a užitečného ansámblu, který si říká Hospic svatého Lazara.

Evžen Zavadil
ošetřovatel

B

BENEFIČNÍ AUKCE UMĚLECKÝCH DĚL

Květnová aukce ve prospěch

***Hospice svatého Lazara v Plzni již podruhé
zapojila současné umělce do dobročinné
akce. Ti podléhali kurátorskému výběru
Lucie Šiklové a laťka byla vysoko.***

***Předaukční výstava ve Staré synagoze
v Plzni potěšila oko a ducha. Zastoupená
jména představovala převážně takzvané
akademiky, zavedené a sběratelsky ceněné
klasiky naší výtvarné scény, ale také mladé
umělce, jejichž umělecký přístup i tvorba
mají sběratelský potenciál.***

O napínavé momenty v průběhu samotného aukčního večera v Měšťanské besedě nebyla nouze. Atmosféra, kterou dražitelé a hosté vytvořili, byla výborná.

Prodalo se celkem 46 z 91 nabízených děl. Celková částka, která doputovala na sbírkový účet hospice a za kterou si dražitelé nakoupili, byla 272 tisíc korun. Z části těchto prostředků jsme zatím vybavili hospicovou lékárnu nezbytným chladicím zařízením, aby v ní byla udržována konstantní teplota. Další využití proběhne v souladu s účelem sbírkového účtu, což je „poskytování hospicové a paliativní péče v Hospici svatého Lazara nad rozsah péče hrazené z veřejného zdravotního pojištění“.

Nevydražené obrazy rozhodně nepřišly nazmar. Zdobí pokoje pacientů a chodby hospice. Nyní už začínáme oslovovat umělce a připravovat se na 3. benefiční aukci v prosinci roku 2020. Pokud máte zájem dostávat informace o připravovaných dílech, můžete se registrovat do mailing listu na webu aukce.hsl.cz.

Nelze než za celý hospicový tým souhlasit se slovy, jimiž zakončila svůj kurátorský záměr Lucie Šiklová: „Všichni umělci bez výjimky svá díla do aukce darovali a tímto skutkem vyrazí zbraň z ruky všem pochybovačům o smyslu umění. Za to, vedle konkrétních darovaných děl, jim patří náš veliký dík.“

P

PODPORA HOSPICE

Proč hospici pomáhat?

Má smysl přispívat na hospicovou péči v řádu stokorun každý měsíc? Rozhodně ano. Mnoho drobných příspěvků se může stát skutečně zásadní podporou naší péče o umírající. Ale k čemu? Copak nám nestačí příspěvky pacientů, příspěvky na péči a úhrady zdravotních pojišťoven? Nestačí.

Zákony na hospice bohužel pořád nemyslí. K tomu náklady rok od roku rostou (mzdy, léky, provozní náklady) a my nechceme rezignovat na kvalitu naší péče. Musíme ji nejen udržet, ale také zlepšovat.

Nabízet výborné služby vyrovnaných, spokojených zaměstnanců v prostředí, které bude pro pacienty a jejich blízké maximálně přívětivé.

Pokud je Vám naše snažení sympatické, připojte se do Klubu přátel, skvělé party našich podporovatelů. Online přihlášku najdete na webu hsl.cz. Nebo mimo členství v Klubu přátel udělejte rozhodnutí podpořit dobrou věc jednorázově nebo i pravidelným drobným darem. Pomozte jako dobrovolnice / dobrovolník nebo nám nabídněte kousek toho, co děláte dobře a rádi. Na stránkách hospice hsl.cz se můžete dočíst o tom, jakými dalšími formami můžete podpořit dobrou péči o umírající.

CHARITATIVNÍ PONOŽKY

V průběhu celého roku se prodávaly hospicové charitativní ponožky. Ať už na našich spřátelených odběrných místech, jako je designový obchůdek UMU v tržnici DEPO 2015, kavárna Moving Café, obchod Biologico, litoměřický obchůdek Bona Fide anebo jste si objednávali v našem eshopu na hospicovém webu. Kromě přínosu ekonomického (po odečtení nákladů zbývá 50 % částky za prodej ponožek hospici na nezbytné výdaje) slouží ponožky k propagaci hospice a hospicové péče. Což je výborná věc.

PŘEHLED VÝNOSŮ

Stát na hospice stále nemyslí tak, abychom byli plně zabezpečeni. Stále platí, že aby se nejen Hospic svatého Lazara mohl dobře postarat o pacienty a jejich blízké, musí celkem složitě získávat téměř polovinu svých prostředků z nejrůznějších zdrojů.

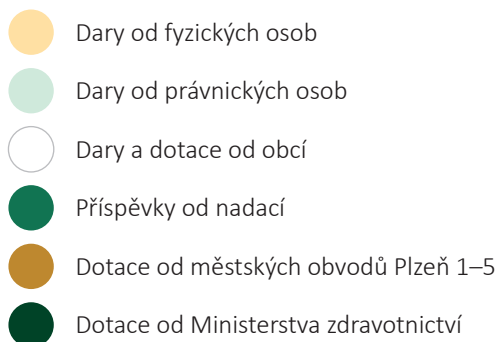
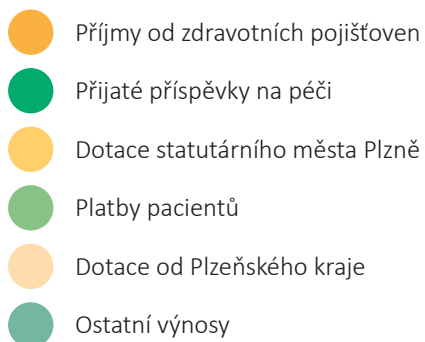
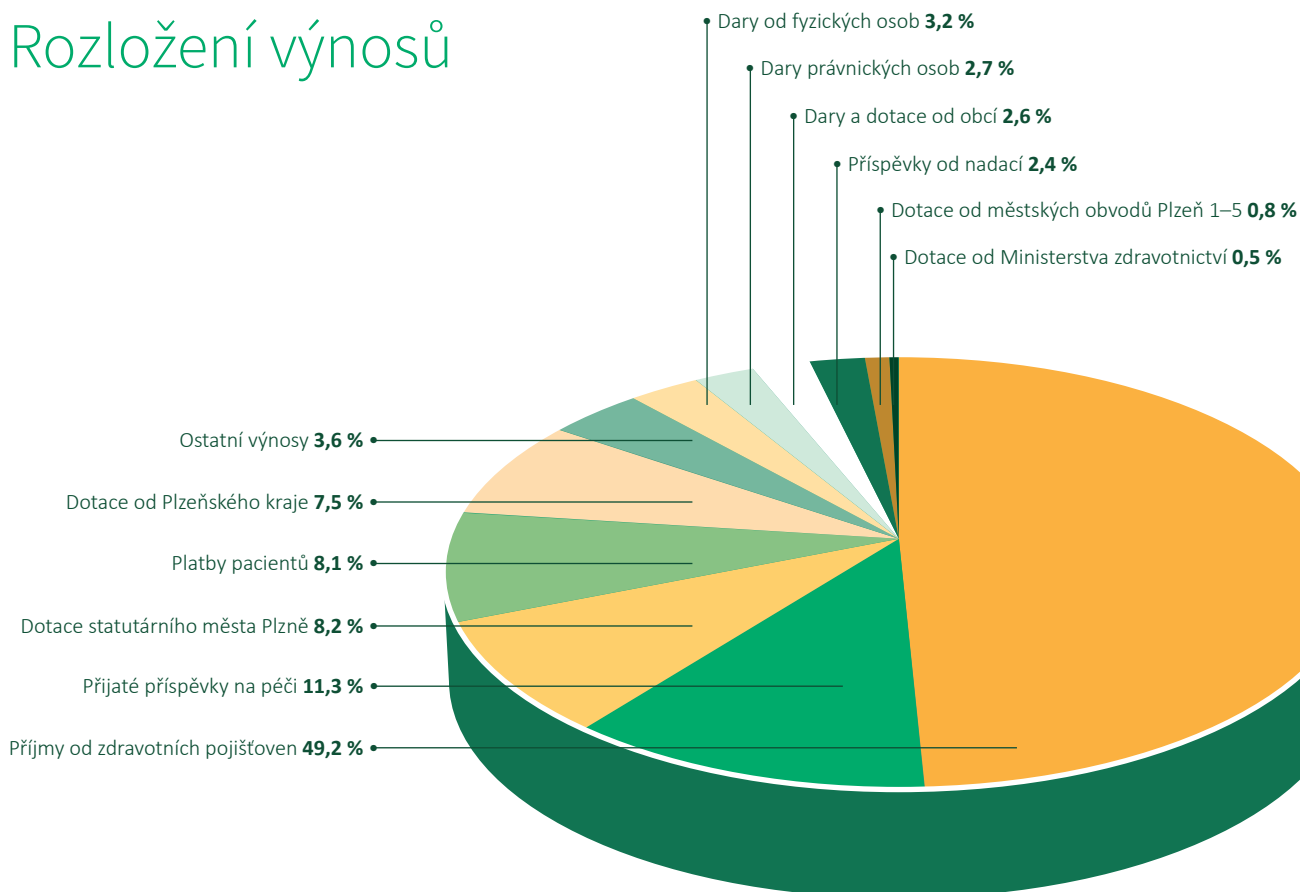
To v praxi znamená z plateb pacientů, příspěvků na péči, ale také prostřednictvím nenárokových dotací z rozpočtů plzeňských měst a obcí Plzeňského kraje, příspěvků nadací, darů právnických osob (firmy) a jednotlivců (Klub přátel, Darujme.cz atd.), nebo třeba pořádáním benefičních akcí ve prospěch hospice.

Hospice lůžkové ani domácí by neměly bojovat o přežití. My jsme však nakonec za nutnost vícezdrojového financování rádi, protože nás nutí, abychom byli aktivní směrem k veřejnosti a maximálně vykazatelní.

Děkujeme vám všem, kteří jste v roce 2019 přímo i nepřímo, finančně, uspořádáním akce nebo radou či povzbudivým slovem podpořili Hospic svatého Lazara a zasadili se tak o dobrou věc.

ZDROJ	% z celkových výnosů
Příjmy od zdravotních pojišťoven	49,18 %
Přijaté příspěvky na péči	11,32 %
Dotace od statutárního města Plzně	8,16 %
Platby pacientů	8,14 %
Dotace od Plzeňského kraje	7,49 %
Ostatní výnosy	3,63 %
Dary od fyzických osob	3,19 %
Dary od právnických osob	2,67 %
Dary a dotace od obcí	2,56 %
Příspěvky od nadací	2,36 %
Dotace od městských obvodů Plzeň 1–5	0,84 %
Dotace od Ministerstva zdravotnictví	0,47 %

Rozložení výnosů

PODĚKOVÁNÍ DÁRCŮM

Paní Alexanderová, paní Steller Angermannová, Petr Bachna, Irena Bachnová, Richard Bartoš, Dagmar Baslová, Ivana Baumlová, Jaroslava Baumruková, Jiří Bouda, Theresia Bousková, Petr Brož, Olga Brožíková, Hanka a Jarda Burdovi, Martin Bušek, Ivana Cabrnachová, Adrián Čech, Lucie Černá, Zdeňka Černá, paní Červenková, Čihákovi, Vlastimír Diviš, Martin Dolanský, Milan Dospěl, Jan Drbal, Martina Drdová, Jana Drncová, Jaroslav Drnek, Lucie Duroňová, Miroslav Dušek, Jana Esterlová, Zbyněk Filipi, Jan Fišer, Radka Fodorová, Monika Fremerová, Viktor Glier, Eva Gusmanová, Petra Haasová, pan Hadač, paní Hájková, Zuzana Hamatová, Milada Hartlová, Helena Havlíková, Michaela Havlová, Jiřina Hayerová, Pavel Hegner, Karel Hejra, Zuzana Hlaváčková, Martin Hodek, Helena Höffken, Jana Holá, Ondřej Horák, Jaroslav Horký, Adéla Horová, Matěj Hošek, Irena Hovorková, Kateřina Hrádková, Karel Hranička, Lenka Hrdá, Yvone Hrdličková, Václav Hruška, Libuše a Martin Huckovi, Michaela Hyšplerová, Pavel Hyšpler, Iveta Chalupníková, Ilona Jehličková, Tomáš Jelínek, Dana Ježková, Jaromír Jirka, Jírovi, Ivana Jiskrová, Jaroslav Kalbáč, Helena Karhanová, paní Kasíková, Olga Kezníková, Richard Klauber, René Kneifel, Dana Kočárková, Filip Komorous, Marie Konopásková, Pavel Košťál, Hana Kotvová, Václava Koupilková, Hana Kovandová, Inka Kovářová, Jaroslav Kozák, Radomír Kozler, Martina Kozlová, Vojtěch Koželuh, Petra Krákorová, Michal Kratochvíl, Andrea Krystlová, Jiřina Kubalíková, Rudolf Kubát, Jan Kubík, Roman Kubrican, Renáta Kůsová, Petr Kužvart, Zuzan Ládrová, Andrea Langová, Věra Langová, paní Ledecká, Zdeněk Lempera, Josef Lisec, Petr Liška, Zdeňka Lišková, Zdeněk Loskot, paní Loukotová, Jiří Lukeš, Andrzej Piotr Marek, Dorian Marchesi, Zdeňka Marchesiová, Jaroslava Mathesová, Mayerovi, Iveta Medřická, Jindřich Mleziva, Šárka Mudrová, Josef Muknšnábl, Marie Nedvědová, Silvie Němcová, Petr Němeček, Michaela Nováčková, Luboš Novák, Michal Novák, Jitka Nožarová, Naděžda Pálová, Jaroslav Pěnkava, Petr Pešek, Lada Pešková, Tomáš Pexa, Anh Trung Pham, Martina Podlipná, Richard Potůček, Petr Procházka, Marcela Pšenáková, Václav Pták, pan Pulkrábek a paní Rampasová, Šimon Pumr, Marie Roláková, Jan Roub, Božena Ruibarová, Kamil Říha, Jakub Sachr, Zdeňka Sedláčková, Magdaléna Sedláčková, Irena Schiesser, Karel Simr, Eva Slavíková, Jan Souček, paní Soukeníková, Jana Soukupová, Pavel Steidl, paní Stilipová, Dana Stoklasová, paní Suchá, Jiří Svatuška, Světlana Svobodová, Jan Sýkora, Šárka Sýkorová, Marie Šámalová, Silvie Šatrová, Blanka Šestáková, Lucie Šiklová, Gabriela Šimandlová, Danča Šimková, Alexandr Šipoš, Štěpán Špád, Danuše Špangrová, Jindřich Štáhlavský, Helena Štefánková, Iva Štekllová, Vladimír Štunc, Pavla Tasová, Aleš Tauer, Petr Tichý, Karel Titl, Petra Tremlová, Kamila Trojanová, Zuzana Turňová, Richard Ulbrich, Zdeňka Vágnerová, Hana Vajsová, Milan Valdman, Lada Valentová, Pavel Vaněk, Jana Vaníková, Jana Veselá, paní Veselovská, Břetislav Veselý, Karel Vileta, paní Vimmrová, Václav Vít, Daniel Vítek, Kateřina Vítovcová, pan Voráček, Michal Vozobule, Ilona Vrátníková, Ladislav-Michael Wallis, Martina Weberová, Blanka Zábranská, Kateřina Zajícová, Magdaléna Zemanová, Jiří Zemen, Miroslav Zicha, Romana Zvonařová, Yvetta Žďánská, Jitka Ženíšková.

*A mnoha dalším, kteří si nepřáli být zveřejněni nebo darovali anonymně,
třeba do sbírkové pokladničky*

UMĚLCI, KTERÍ DAROVALI SVÁ DÍLA DO AUKCE

Mariana Allausser, Alena Anderlová, Marie Blabolilová, David Böhm, Kateřina Burgetová, David Cajthaml, Václav Fiala, Eliška Fialová, David Frank, Jiří Franta, Kurt Gebauer, Petr Gruber, Tomáš Hauser, Markéta Hlinovská, Monika Holečková, Zbyněk Hraba, Martina Chloupa, Eva Chmelová, Eliška Jakubíčková, Jakub Janovský, Mirek Kaufman, Svatopluk Klimeš, Radovan Kodera, Antonín Kopp, Jan Kovářík, Petr Kožíšek, Martina Ponertová, Martin Kuriš, Ondřej Maleček, Štěpán Málek, Václav Malina, Pavel Matoušek, Miloslav Moucha, Petr Pastrňák, Petr Pazdera Payne, Michal Pěchouček, Pavel Piekar, Rastislav Podoba, Tomáš Polcar, Dana Puchnarová, Karolína Rossí, Aleš Růžička, Šárka Zadáková Růžičková, Dana Sahánková, Tereza Sochorová, Jan Stoss, Jakub Stretti, Ladislav Sýkora, Evžen Šimera, Kateřina Štenclová, Pavel Štýbr, Dagmar Šubrtová, Pavlína Švejdová, Roman Trabura, Vladimír Větrovský, Marcela Vichrová, Jan Vlček, Eva Vlčková, Petra Zacpalová, Marta Zechová, Miroslava Zychová

Naše poděkování míří také k těm, kteří nám poskytl nějakou službu, ať už pracovali jako dobrovolníci, vzdali se svého honoráře nebo nás jinak podpořili.

PRÁVNICKÉ OSOBY

Podpora ve výši 200 tis. Kč a více

Statutární město Plzeň, Plzeňský kraj, Nadační fond Avast, obec Česká Kubice

Podpora ve výši 50-199 tis. Kč

Nadace ČEZ, Ministerstvo zdravotnictví ČR, Vodárna Plzeň, a.s., městský obvod Plzeň 1, městský obvod Plzeň 3, Výbor dobré vůle – nadace Olgy Havlové, MONETA Money Bank, a.s., CREDIT CZECH s.r.o., Hofmeister s.r.o.

Nadace, firmy a spolky do 50 tis. Kč

LANOS spol. s r.o., Nadace Rudolfa Löwyho, Nadace Divoké Husy, Pro Arch Plzeň s.r.o., Konplan s.r.o., Dakan poraden-
ská s.r.o., Hranička Karel SKG, Biologico, s.r.o., Ball Beverage Packaging Czech Republic s.r.o., spreadX z.s., Stavebniny
Profi Schierer s.r.o., Vojenský a špitální řád sv. Lazara Jeruzalémského, z.s., Police Symphony Orchestra, Hot Jóga
Plzeň, Realitní kancelář Pubec s.r.o., Magistrát města Plzně, DISKANT, s.r.o., Svět oříšků a čokolády Plzeň, Měšťanská
beseda Plzeň, Stará synagoga Plzeň, WOOP Design Studio s.r.o., Galerie Kodl

Městské obvody, města a obce do 50 tis. Kč

Městský obvod Plzeň 2, městský obvod Plzeň 4, město Beroun, město Dobřany, město Holýšov, město Horažďovice,
město Kralovice, město Manětín, město Mirošov, město Nepomuk, město Nýrsko, město Nýřany, město Plasy, město
Přeštice, město Rokycany, město Spálené Poříčí, město Starý Plzenec, město Stod, město Touškov, město Toužim, město
Třemošná, město Všeruby, město Zbiroh, městys Chodová Planá, obec Líně, obec Štěnovice, obec Tlučná, obec Zruč-Senec

PŘEHLED HOSPODAŘENÍ V ROCE 2019

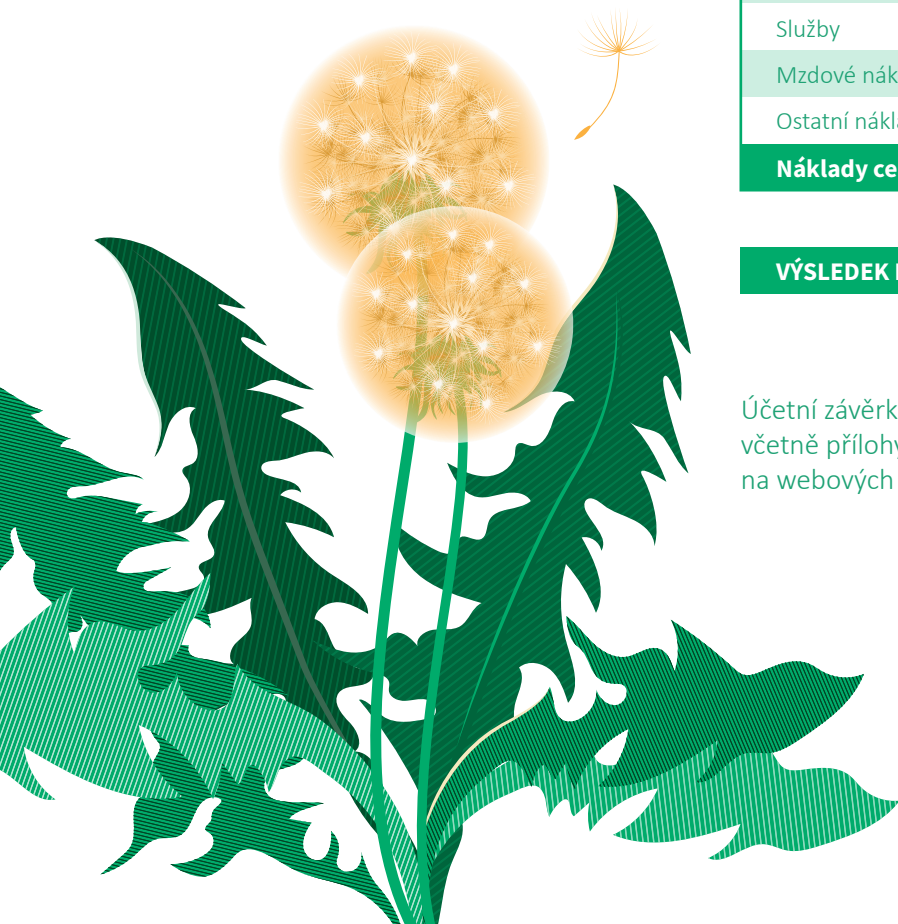
VÝNOSY	Kč	%
Tržby z prodeje služeb a zboží	21 989 000	70,09
Dary	3 380 000	10,77
Dotace	5 320 000	16,96
Ostatní výnosy	683 000	2,18
Výnosy celkem	31 372 000	100

NÁKLADY	Kč	%
Spotřeba materiálu	3 057 000	9,74
Služby	6 271 000	19,98
Mzdové náklady	21 573 000	68,75
Ostatní náklady	480 000	1,53
Náklady celkem	31 381 000	100

VÝSLEDEK HOSPODAŘENÍ

- 9 000

Účetní závěrka za období 1. 1. 2019 – 31. 12. 2019 včetně přílohy k účetní závěrce v plném rozsahu je k dispozici na webových stránkách hospice.

ZPRÁVA REVIZNÍ KOMISE

HOSPIC SVATÉHO LAZARA

Správní rada Hospice svatého Lazara
Sladkovského 2472/66a
326 00 Pízeň

Zpráva revizní komise o činnosti Hospice svatého Lazara -
kontrola hospodaření v roce 2019

Revizní komise ve složení Jana Hýblová, Bc. Hana Stránská a Václav Voříšek
prověřila hospodaření spolku v období 1. 1. – 31. 12. 2019.

Revizní komise provedla náátkovou kontrolu účetních dokladů a seznámila se
s výsledkem hospodaření za rok 2019. Revizní komise se rovněž seznámila
s výsledky účetního auditu, který byl proveden auditorkou Ing. Martou
Kučerovou zapsanou v komoře auditorů ČR pod číslem 1847. Dle výroku
auditora řádná účetní závěrka ve všech významných ohledech podává věrný
a poctivý obraz majetku, závazků, vlastního jmění a peněžních toků účetní
jednotky Hospic svatého Lazara, z.s. k 31. 12. 2019. Zpracovaný audit je bez
výhrad.

Závěrem revizní komise konstatuje, že neshledala v hospodaření spolku
žádné závažné nedostatky.

V Pízni dne 6. 4. 2020

Jana Hýblová

Jana Hýblová

Bc. Hana Stránská

Bc. Hana Stránská

Václav Voříšek

Václav Voříšek

HOSPIC SVATÉHO LAZARA
Sladkovského 2472/66a
326 00 Pízeň

T: 377 431 381
E: hospic@hsl.cz
www.hsl.cz

IČ: 663 61 508
Číslo účtu: 75450006/2700
UniCredit Bank Czech Republic a.s.

VÝROK AUDITORA

Ing. Marta Kučerová
Slunečná 245
330 02 Dyšina
e-mail: mvz.kucerovala@tiscali.cz

Vymezení odpovědnosti auditora

Ověřila jsem přiloženou účetní závěrku k 31.12.2019 společnosti uvedené v této účetní závěrce Hospic sv. Lazara, z.s. Sladkovského 2472/66 A, Plzeň, 32600, IČO: 66361508. Za sestavení této účetní závěrky je zodpovědné vedení společnosti. Naším úkolem je vydat na základě provedeného auditu výroky k této účetní závěrce.

Předmět a rozsah auditu

Audit jsem provedla v souladu se zákonem o auditorech a Mezinárodními auditorskými standardy. Tyto standardy vyžadují, aby auditor naplánoval a provedl audit tak, aby získal přiměřenou jistotu, že účetní závěrka neobsahuje významné nesprávnosti. Audit zahrnuje výběrovým způsobem provedené ověření úplnosti a průkaznosti částek a informací uvedených v účetní závěrce. Audit též zahrnuje posouzení použitých metod a významných odhadů provedených vedením a dále zhodnocení vypovídací schopnosti účetní závěrky. Jsem přesvědčena, že provedený audit poskytuje přiměřený podklad pro vyjádření výroku auditora.

Výrok auditora

Podle mého názoru řádná účetní závěrka ve všech významných ohledech podává věrný a poctivý obraz majetku, závazků, vlastního jmění a peněžních toků účetní jednotky

Hospic sv. Lazara z.s.

k 31.12.2019. Výsledek hospodaření odráží i finanční situaci k 31.12.2019 a je v souladu se zákony a účetními předpisy platnými v České republice.

Výrok auditora je

Ing. Marta Kučerová
auditor č.1847
Slunečná 245
330 02 Dyšina

BEZ VÝHRAD

V Dyšíně dne 6.4.2020

LIDÉ V HOSPICI

SPRÁVNÍ RADA

Předseda

Ing. Petr Náhlík

Místopředseda

Ing. Jiří Lodr

Členové

MUDr. Michaela Havlová

Mgr. Pavel Janouškovec

Mgr. Ilona Jehličková

Mgr. Michael Královec

Revizní komise

Jana Hýblová

Bc. Hana Stránská

Mgr. Václav Voříšek

Pracovníci

VEDENÍ HOSPICE

Ředitel/ka

Mgr. Jan Souček (do 30. 9.)
Ing. Jiřina Helíšková (od 1. 10.)

Vedoucí lékařka

MUDr. Michaela Havlová (zdravotní garant)

Vrchní sestra

Ivana Kalousová

Staniční sestra

Marta Šimánková

Lékaři/ky

MUDr. Martin Pachner
MUDr. Jitka Brožová (DPP)
MUDr. Natália Hermanová (DPP)
MUDr. Jaroslav Kotrba (DPP)
MUDr. Aneta Trefná (DPP)

Zdravotní sestry/bratři

Zdravotní sestry: Jana Fastnerová, Bc. Nikola Kafková, Lucie Karlíková DiS., Karolína Kozlíková (DPP, DPČ), Zdeňka Kripnerová, Mgr. Kristýna Průšová, Pavla Annemarie Psota, Iva Sauerová, Betty Strouhalová Behenská DiS., Šárka Šimková, Kateřina Škabradová DiS., Zdeněk Šlajs DiS., Adéla Štochlová (DPP, DPČ), Vlasta Žýková, Sylva Hůrková (DPP)

Ošetřovatelé/ky

Marie Bourová, Anna Bystřická, Vlasta Cajthamlová, Martina Frantová, Martina Jíchová (DPP a PP), Marek Karpíšek, Michael Kaše, Mgr. Zdeněk Malina, Jana Mikulová, Jan Prošek, Jan Růžička, Tomáš Stehlík, Petr Stupka, Marcela Škrlantová, Kateřina Toupalová, Barbora Vítková, Tereza Vrbová, Evžen Zavdil

Ergoterapeutka

Bc. Vladimíra Frouzová

Psychoterapeutka

Soňa Černá DiS.

Duchovní péče

P. Josef Barhoň
P. Libor Buček

Sociální pracovníce

Mgr. Anděla Bednářová
Mgr. Diana Ciglerová
Bc. Ivana Kašová

Ekonomka

Bc. Sára Koderová

Provozní, mzdy a personalistika

Kateřina Koželuhová

Administrativní pracovnice

Mgr. Lenka Václavovičová

Komunikace a fundraising

Viktor Glier

Koordinátor po dobu rekonstrukce

Mgr. Libor Kočí

Recepce

Helena Černá (DPČ)

Jaroslava Soukupová (DPČ)

Jan Drnek (DPČ, PP)

Kuchyně

Marie Hofmanová (DPČ)

Jiřina Pešková (DPP, DPČ)

Údržba

Petr Koželuh (DPP, DPČ)

Pomocný úklid

Ivana Gábrišová (DPP, DPČ)

Vysvětlivky:

DPČ – dohoda o pracovní činnosti

DPP – dohoda o provedení práce

NA PŘÍPRAVĚ BENEFIČNÍ AUKCE SPOLUPRACOVALI

Koordinátor

Ondřej Horák

Hlavní kurátorka

Lucie Šiklová

Kurátor/ka

Eva Chmelová

Ondřej Horák

Produkce, rozpočet

Sára Koderová

Produkce, PR

Viktor Glier

Katalog, grafika

Eva Chmelová

Aukční web

WOOP Design

Licitátor

Milan Dospěl

K

KONTAKT

Hospic svatého Lazara, z.s.
Sladkovského 2472/66a
326 00 Plzeň
IČ: 66361508

Kontakty

Telefon +420 377 431 381-3

E-mail: hospic@hsl.cz

Web: www.hsl.cz

Facebook: <https://www.facebook.com/hsl.cz>

Datová schránka

ID datové schránky: bsv7qt9

Bankovní spojení

Číslo účtu: 754 50 006 / 2700

IBAN: CZ85 2700 0000 0000 7545 0006

SWIFT: BACXCZPP

UniCredit Bank Czech Republic a.s.,
Náměstí Republiky 3a, č. p. 2090, 110 00 Praha 1

Město Plzeň

PLZEŇSKÝ KRAJ

nadační fond avast

ČESKÁ KUBICE

SOCIÁLNÍ SLUŽBY
MĚSTA PLZNĚ

Pomáhající Plzeň

Městský
obvod Plzeň 1

Vodárna Plzeň

NADACE ČEZ

VÝBOR DOBRÉ VŮLE
Nadace Olgy Havlové

 MONETA | MONEY
BANK

 HOFMEISTER®

Městský
obvod Plzeň 4

Beroun

Dobřany

HOLÝŠOV

MANĚTÍN

MIROŠOV

 Nepomuk

Nýrsko
historické město

NÝŘANY

	PŘEŠTICE		ROKYCANY		SPÁLENÉ POŘÍČÍ		ŠTĚNOVICE		TLUČNÁ
	TOUŠKOV		TOUŽIM		TŘEMOŠNÁ		VŠERUBY		ZRUČ-SENEC
									
	VOJENSKÝ A ŠPITÁLNÍ ŘÁD SV. LAZARA JERUZALÉMSKÉHO								
	MĚSTANSKÁ BESEDA								

VÝROČNÍ ZPRÁVA HOSPICE SVATÉHO LAZARA 2019

Vydal: Hospic svatého Lazara, z. s.

Text výroční zprávy: Hospic svatého Lazara, z. s.

Redakce textu: Viktor Glier

Fotografie: Matěj Hošek, Viktor Glier

Grafická úprava, sazba, ilustrace: Eva Chmelová

2019

VÝROČNÍ ZPRÁVA
HOSPICE SVATÉHO
LAZARA

www.hsl.cz

